

saa vil man enten være nødt til at forbedre deres Kaar, eller man maa gøre sig klart, at det i det lange Løb vil føre til en kendelig Forringelse af de Folks Kvalifikationer, som man sætter paa disse Plæser.

De Udtalelser, jeg fremsatte, første Gang jeg havde Ordet, med Hensyn til Valgloven, har været Genstand for Fortolkninger fra forskellige Sider, og den gode Villie spiller jo en saa stor Rolle ved Fortolkninger. Nu er der et Sted her i Landet, hvor den gode Villie i særlig Grad synes at gro kraftigt og frodigt, og det er nede i Slagelse. Fra Planteskolen dernede hentes der saa smaa Planter, der plantes ud over hele Landet i Venstres store Bladskov. Der har man sagt, at de Konservative nu ved deres Ordfører har taget Afstand fra Tanken om en Nedskæring af Mandaternes Antal. Ja, det er altsaa det, jeg kalder en velvillig og kærlig Fortolkning af de Udtalelser, jeg fremsatte. Maa jeg da have Lov til at sige, at det er min Opfattelse, at naar man forelægger et Valglovsforslag — hvis det nu altsaa kommer — i den sidste Samling før et Valg, vil man ikke have store Udsigter til at faa det gennemført, navnlig ikke, naar man ønsker at se meget nøje paa det, som man jo fra visse Sider har sagt, man ønsker at gøre. Det var det, jeg gik ud fra, og ud fra denne Betragtning fremhævede jeg, at jeg fandt, at der ogsaa kunde være særdeles god Mening i at prøve Valgloven endnu en Gang og se, hvor meget det var muligt i Praksis at rette de uheldige Følger, som viste sig paa enkelte Punkter den første Gang, man brugte Loven. Saaledes er Partiets Stilling i denne Sag. Jeg skal ikke opholde mig længere ved den, men kun sige, at jeg med stor Glæde hørte den højtærede Indenrigsminister, ganske vist paa et andet Punkt i sit Foredrag, sige med Hensyn til Forholdet mellem Venstre og det konservative Folkeparti, at hvad man ikke kunde blive enig om, maatte man lade ligge.

Dernæst vender jeg mig til den højtærede Forsvarsminister, der har rettet nogle Bemærkninger til mig om Landstormen som Svar paa nogle Bemærkninger, jeg fremsatte om dette Emne. Den højtærede Forsvarsminister protesterede imod at have været Genstand for en Omvendelse. Jeg skal ikke fæstne mig ved Udtrykket Om-

vendelse, hvis dette er den højtærede Minister ubehageligt paa nogen Maade; i og for sig er der jo ikke noget ondt i at omvende sig, det er tværtimod i Regelen en meget fortjenstfuld Handling, da det, man omvender sig til, i Regelen er noget bedre. Jeg vil altsaa undlade at bruge Ordet, men blot slaa fast, at efter den højtærede Ministers egne Udtalelser ligger det saaledes, at han i sin Tid stod paa det Standpunkt, at han i og for sig ikke havde nogen Animositet mod Landstormen; nu staar han paa det Standpunkt, at han er særdeles tilfreds med den. Der er dog unægtelig i alt Fald en kraftig Nuance, jeg tror, man maa have Lov til at betegne det som en Omvendelse. Maa jeg dernæst sige, at jeg betragter dette som et Forsøg i den Forstand, at her er gjort et Forsøg paa at føre den Tanke ud i Livet, som man i saa mange Aar har tumlet med fra forskellige Sider, nemlig Tanken om Ungdommens fysiske Opdragelse. Man mener herved at give Ungdommen en legemlig Træning, at give den en Opøvelse i Disciplin og god Orden, Egenskaber, som enhver Samfundsborger har god Brug for. Og dertil kommer, at man stræber derude at fremkalde hos disse unge Mennesker den Kærlighed til Fædrelandet, som jo ligger dybt i de allerfleste Menneskers Sind. Det konservative Folkeparti er her gaaet i Spidsen med et praktisk Forsøg paa at løse en Tanke, der har været oppe i Tiden. Men jeg vil her paa Forhaand forvare mig mod dette, at man skulde tro, at man her var slaaet ind paa en Vej, som kunde vise sig farbar paa den Maade, at dette skulde være en tilstrækkelig Uddannelse til Fodfolket, man her gav Folk. Saaledes er det ikke, og saaledes kan det aldrig blive.

Dernæst har jeg en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen, der talte om, at det konservative Folkeparti havde svigtet sit Program med Hensyn til Beskatning af Forbrugsforeninger. Jeg kan indskrænke mig til at sige, at dette er ikke rigtigt; og saa skal jeg benytte Lejligheden til at udtale her fra denne Plads, at Forbrugsforeningerne bør holde sig strengt indenfor det Omraade, som er dem anvist. Det er i allerhøjeste Grad uheldigt, naar det, saaledes som Tilfældet er, Gang paa Gang er sket, at man har fastslaaet, at Forbrugsforeningerne har handlet